

Transskription af podcast om medicin på KU

Ida: Er der noget andet, der har overrasket dig, efter du startede?

Mikaella: Nok hvor fedt studiemiljøet er på medicin. Også at man faktisk godt kan få en følelse af en form for sammenhold, selvom man er så stort et studie.

[MUSIK]

Ida: Du lytter til KU Studieliv.

Jeg hedder Ida og selv studerende på KU og i den her podcast serie snakker jeg med andre studerende om deres studieliv. I det her afsnit taler jeg med Mikaella, som læser medicin på fjerde semester.

På medicinstudiet lærer man først om den raske krop og senere den syge. Og undervisningen foregår i Panum-bygningen som en del af Nørre campus.

[MUSIK STOPPER]

Ida: Hvad plejer folk at sige som det første til dig, når du fortæller, at du læser medicin?

Mikaella: Jeg tror, de fleste siger, det lyder hårdt. Det lyder svært og sådan sejt, tror jeg. Det er sådan, tror jeg, de første kommentarer, folk kommer med.

Ida: Og hvad svarer du så til det der med, at det lyder svært?

Mikaella: Det er selvfølgelig udfordrende, men jeg vil også gerne understrege, at det er ikke umuligt. Det er ikke fordi- hvis man tænker, man skal- gerne vil læse medicin og er bange for at man kan klare studiet, så skal man virkelig pakke det væk. Selvfølgelig er der nogle perioder, der sådan er stressende, men jeg tror ligesom så mange andre studier, at- altså jeg ville også synes det var fucking hårdt at læse fysik eller økonomi eller sådan noget?

Selve universitetet vil jo gerne have, at vi kommer igennem på en meget fornuftig måde, så de stiller jo også redskaber til rådighed, og det er jo ikke bare fordi vi bliver sådan kastet ud i det og så kan vi lidt sejle vores egen sø. Der er jo virkelig gode undervisningstimer, både forelæsninger og mere sådan hold undervisere. Jeg synes, rammerne er der for, at man ligesom kan komme igennem uden at... dø.

Ida: Og hvad var din vej til medicinstudiet?

Mikaella: Jeg tror aldrig, jeg sådan tænkt, at jeg skulle læse medicin. Jeg har altid godt kunnet lide naturvidenskab og tænkte faktisk, at jeg skulle læse kemi, men jeg ville gerne læse noget mere sådan humant.

Og så begyndte jeg at kigge på, hvilke uddannelser det var, jeg overvejede. Både sådan ja, medicin og molekylær biomedicin og medicinalkemi. Der var mange uddannelser, jeg overvejede. Men, så synes jeg bare, at det lød måske også lidt fedt at være læge. Og så søgte jeg faktisk medicin, så det var derfor.

Ida: Hvornår i processen fandt ud af, at du ville læse medicin?

Mikaella: Det var efter gymnasiet. Det var sådan, efter et halvt år, så var jeg sådan, jeg nok nødt til snart at finde ud af, hvad jeg gerne vil. For jeg kunne meget godt lide at studere og blev lidt træt af at have sabbatår. Og så begyndte jeg at undersøge det, og så tror jeg, det var december, at jeg fandt ud af, at jeg måske gerne vil læse medicin, og så søgte jeg der til sommer der.

Ida: Ja og så kom du jo ind på vinterstart, kan du lige prøve at forklare hvorfor?

Mikaella: Det er fordi, ja. Der er både sommer og vinteroptag og man kan sådan ønske, hvilke optag man gerne vil på. Men hvis der for eksempel er flest, der ønsker sommerstart og flere end de har plads til, så tager de de yngste og så sætter de dem på vinterstart.

Ida: Og hvor gammel var du da du startede?

Mikaella: [Griner] Jeg var... nu kan jeg ikke regne. Jeg var tyve, da jeg startede. Ja det var jeg.

Ida: Hvordan havde du det så med, at det blev vinterstart? Hvordan havde du det det halve år, du skulle gå og vente på at starte?

Mikaella: Det var sådan lidt, "Åh", fordi at nu havde man sådan ligesom glædet sig til at starte på studiet. Også fordi jeg synes studiestart er lidt en sommerting, men så, det ved jeg ikke. Så gik jeg til keramik og hyggede mig der i stedet for. Så var man ligesom klar til at starte der til vinter. Men det var sådan lidt antiklimatisk at få at vide "Ej du er optaget", og så skal man lige vente et halvt år.

Ida: Og så startede du jo desværre under corona, men ved du, hvordan en normal studiestart ellers plejer at se ud?

Ida: Jeg ved, at der er en rustur, der både- ja en sommerustur hvor både sommer- og vinterstart faktisk er inviteret. Jeg tror, det er sådan en uge, hvor de tager på hyttetur, og rusvejledningen gør super meget ud af det, altså virkelig stor cadeau til dem. Jeg tror de sætter sådan en hel måned i næsten hele deres sommerferie af for prøve at lave den bedste start for de studerende.

Og efter rus-perioden der har vi jo også tutorer som følger en de første 3 semestre. De er der ligesom i dagligdagen også og sørger for, at vi sådan får købt de rigtige bøger og introducerer os til de forskellige kurser, og der havde vi ja en rusvejleder- eller tutor, hedder det, de første tre semestre?

Ida: Hvordan fungerer det? Er der nogen der bare lige tjekker ind en gang imellem, eller?

Mikaella: Jeg tror der er sådan nogle bestemte timer de sådan skal afholde, men ja, så var der ligesom måske to timer den første uge. Og så de ja gjorde at vi kom på rund- nu var der så corona men sådan rundvisning og navnelege. Og ja, så sørgede de for, at vi bare havde det godt. De lavede studiegrupper for os og ja.

Man kunne altid sådan skrive til dem, hvis der var noget der var sådan nærede en eller også bare hvis man bare havde spørgsmål om sådan okay, hvad nu hvis jeg dumper den her eksamen? Hvad skal jeg så gøre? Så er de meget gode til at hjælpe en igennem, så de var sådan lidt vores støtte sådan i dagligdagen.

Ida: Nu hvor du startede under corona, hvor lang tid gik der så, før at du følte dig til rette?

Mikaella: Da gik jo nok lidt længere. Jeg tror først, det var først på andet semester, altså næsten et år inde i studiet, hvor jeg sådan følte mig til rette. Og så havde vi lige corona i-, så blev vi lige sendt hjem i

december- januar, så, der gik det lidt ned igen. Men nok først sådan, ja efter et lille års tid synes jeg, fordi vi ligesom havde misset det første halve år, hvor vi slet ikke var på studiet. Men jeg synes, vi er kommet stærkt igen i hvert fald, men jeg er da også lidt trist over, at man ikke har været på rustur og sådan noget.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Hvad vil du sige, at man skal interessere sig for, for at medicin er det rigtige studie at vælge?

Mikaella: Kroppen. Faktisk hvis man har en oprigtig nysgerrighed for kroppen, og hvordan den fungerer. Men også sådan, mennesker generelt, og hvordan mennesker går og har det. Fordi det er jo ligesom mennesker, vi kommer til at arbejde med. Eller de fleste kommer i hvert fald til at arbejde med mennesker. Når de er ude som læger. Men jeg synes virkelig, at en nysgerrighed for, hvordan kroppen fungerer, synes jeg virkelig hjælper en rigtig godt på vej. Det er i hvert fald det, der driver mig tit, når jeg synes sådan, det er lidt presset, så er jeg sådan, men det er lidt cool at finde ud af hvordan kroppen virker.

Ida: Hvor mange semestre tager det at læse medicin, eller hvor mange år? Kan du prøve at forklare lidt om måden, som studiet er opbygget på?

Mikaella: Ja. Så først er en bachelor på tre år, så seks semestre. Og her er hovedfokus helt klart den raske krop. Vi lærer om hvordan alting skal fungere, når det faktisk fungerer, og den er meget teoretisk. Det vil så sige, vi slet ikke har noget med patienter at gøre. Vi har sådan et lille kursus i starten og så har vi én uge, og det det eneste man har med patienter at gøre. Men så er der til gengæld masse fede studiejobs man kan få.

Men ja, de første tre år det er sådan rent teoretisk på Panum og så de næste tre år på kandidaten, vi læser så seks år i stedet for fem år, som de fleste læser, hvor man så prøver nogle af de forskellige medicinske specialer og ude på hospitalerne og klinik derude og har også stadigvæk teoretisk undervisning. Men her er det mere sådan omkring den syge krop og hvordan, ja, hvilke sygdomme man kan få og så videre.

Ida: Og hvad så bagefter, når man så skal blive læge? Hvordan er det, det fungerer?

Mikaella: Ja så efter seks år så er man jo cand.med, altså kandidat i medicin. Og herefter så skal man så have et år som KBU læge, som står for sådan noget klinisk basisuddannelse. Og efter det er man så autoriseret til at arbejde sådan selvstændigt og så først bagefter begynder man så at specialisere sig. Så man er en meget sådan bred læge til at starte med. Men så er det så bagefter, men så skal specialisere sig. Og der er der så forskellige introstillinger, som er sådan etårige forløb. Det kan være, man tager en introstilling i pædiatri eller en introstilling i ortopædkirurgi og prøver forskellige ting af. Og så finder man ud af "Orv, jeg vil måske gerne være ortopædkirurg". Og så søger man så ind på hoveduddannelsen som så er fire år. Så der er et stykke vej fra når man starter, til man bliver speciallæge i hvert fald.

Ida: Så nu hvor du går på fjerde semester, hvad vil du så sige, du har lært indtil videre?

Mikaella: Så det første semester, det var sådan et meget omkring alting, så vi havde måske en uge om nyrerne, en uge om knoglerne og så en om hjernen og så videre. På andet semester der var vi meget mikroskopisk, så vi lærte rigtig meget om celler, og hvordan de forskellige celler ser ud, og hvad der er i en celle. Og så er det først her på tredje, hvor vi havde sådan det store anatomifag, hvor vi lærte om alle

knogler og muskler og kar og havde om hjernen. Men nu på fjerde, så har vi om mave-tarm systemet og leveren, og vi er lige startet på hjertet og lungerne.

Ida: Hvad synes du har været mest spændende indtil videre?

Mikaella: Uh, det er svært. Jeg kan mærke, at jeg sådan lidt bliver fanget af det, fordi underviserne er ret inspirerende. Og hvis de er meget sådan engagerede, så er man sådan "Ej, det lyder faktisk meget fedt". Så jeg synes det var meget sjovt at have om cellerne, altså sådan det, det tror jeg måske ærligt, jeg tænkte, ville være lidt kedeligt. Men efter at have om det, så synes jeg, at det var nok en af mine yndlingsfag, men det synes jeg også, ja, anatomen var nice. Så synes jeg også at neure er fedt. Så jeg tror, jeg er lidt flyvsk på det punkt, for jeg synes bare, det er lidt interessant det hele.

Ida: Hvor mange undervisningstimer har man om ugen?

Mikaella: Uh, det er meget forskelligt. Vi har som regel faktisk undervisning næsten hver dag, så generelt ret meget undervisning i forhold til andre studier, måske.

Ida: Hvad tror du på en gennemsnitlig uge, hvis du kan sige noget om det?

Mikaella: Jeg tror vi går ved 20... måske lidt mindre, 15. Jeg sidder mellem 15-20 undervisningstimer, tror jeg.

Ida: Og hvordan fordeler arbejdsbyrden sig ellers? Har I mange afleveringer, eller?

Mikaella: Vi har næsten ingen afleveringer. Jeg tror, jeg kan tælle sammen, måske tre jeg har afleveret indtil videre, tre-fire stykker. Så det er virkelig få afleveringer, og der er heller ikke så meget gruppearbejde, jo selvfølgelig når du laver afleveringerne. Men igen på fjerde semester har vi afleveret indtil videre fire rapporter, så der er ikke så meget.

Der er rigtig meget selvstudie. Der er rigtig meget, hvor man ligesom skal sidde og læse i den bog eller se YouTube videoer for det på ind den måde, eller snakke nogle eksamensopgaver sammen med sin læsemakker. Men der er også rigtig meget tid ud over at selve undervisningstimerne, som man bruger på at selv at få stoffet ind. For det er klart, at i forhold til den mængde pensum, vi har, så kan underviserne ikke nå at gennemgå alt stoffet. Så der er selvfølgelig også meget, man sådan selv skal sidde og arbejde med.

Og der er også rigtig meget, som er udenadslære. Det er jo stort set alle vores eksaminer er uden hjælpemidler, og det kræver i hvert fald, man selv sidder og terper det. Det er godt nok svært at huske det synes jeg, hvis man bare sidder og hører på en eller anden der fortæller det. Så der er også meget tid, der går med det.

Ida: Hvordan strukturerer du så din hverdag, når der er så meget selvstudie?

Mikaella: Jeg plejer at køre et meget sådan- 8 til 16 eller 8 til 15, og så plejer jeg bare at tage på studiet om morgenen. Det kan være, man har forelæsning klokken otte. Det kan være man først har forelæsning ti, og så prøver at sætte mig ind og sidde der fra 8 til 10 og så sidde til forelæsninger og så, hvis man har et hul, gå tilbage i læsesalen og prøve at danne mig et overblik over, hvad der er lige sådan skal læses.

Ida: Og når der er så meget udenadslære, hvilke teknikker gør du så brug af?

Mikaella: Jeg har brugt sådan en kort, der hedder Anki kort, hvor der er sådan en smart algoritme hvor de giver dig kortene, så du sådan husker dem, lige før du glemmer dem for eksempel.

Men ellers så så synes jeg, at det fungerer ret godt, for eksempel at læse eksamenssæt og virkelig gøre sig klar over, hvad er det for nogle ting jeg mangler at få styr på? Og så prøve at få styr på de ting. Men det kan godt være sådan lidt uoverskueligt en gang imellem, men så er det bare, altså gentage det. At tegne det, det virker også godt nogle gange, når man skal tegne nogle kaskader eller signaleringsveje, så er det bare tegne dem igennem og på den måde huske dem.

Ida: Når Det er så meget udenadslære, glemmer man det så ikke bagefter eksamen?

Mikaella: Jo. Det gør man. Man kan- man føler ligesom lige før en eksamen, at man er sådan en ballon, der er ved at springe før. Man prøver virkelig at holde fast på alle de detaljer, der er, og så går der en uge, og så begynder man allerede sådan at miste de der meget perifere ting.

Og det er det selvfølgelig lidt trist, men nu når man ligesom har sat sig så godt ind i stoffet, så betyder det også, at hvis man skal læse det op igen eller arbejde med det, så tager det ingen tid at forstå det igen, fordi man ligesom har gjort det hårde arbejde én gang.

Ida: Så lægger det lagret et eller andet sted?

Mikaella: Ja, altså sådan. Nu havde vi jo sådan anatomi for et halvt år siden, og jeg ville ikke kunne alle forløbene af karrene, men hvis jeg lige satte mig lidt ned, så kommer de ret hurtigt igen.

Ida: Du har været lidt inde på det, men kan du prøve at forklare lidt igen omkring den her fordeling mellem det praktiske og det teoretiske på studiet?

Mikaella: Ja, så på bacheloren er det jo meget teoretisk. Der er der meget bog-bog undervisning og meget det vi lærer, kan godt sådan føles lidt. "Okay, hvorfor skal jeg nogensinde lære det her?" Men der er en mening med det hele. Men det er meget hvordan kroppen fungerer, når den ligesom skal fungere.

Og så nogle gange er det så nogle cases, men det er meget sådan teoretisk, og vi har ligesom kun- På første semester, så har vi et kursus og der hedder Tidligt Patientkontakt, hvor man møder en patient tre gange og snakker om deres livshistorie, og hvordan deres sygdomsforløb har været.

Og derudover så har vi så en uges klinik, hvor man ligesom kommer ud på et hospital og ligesom følger nogle læger og ser, hvordan det er at være læge der. Men ellers er der ikke særlig meget klinik. Og så er det først fra sjette semester, altså den sidste del af bacheloren, hvor man begynder at have om forskellige sygdomme. Så er det man er klar til at komme i klinik på syvende semester, det er der, man har sit første klinikophold.

Ida: Er der noget, du ville ønske, at du havde vidst om din uddannelse inden du startede?

Mikaella: [Kort pause] Nu læser jeg jo selv medicin, fordi jeg synes, at kroppen er virkelig spændende, og jeg tror aldrig jeg sådan har tænkt, at jeg skulle være læge. Men jeg tror måske godt lige, jeg sådan kunne have sagt mig selv, at selvfølgelig hvis man læser medicin, så er der meget der er rettet mod at blive læge. Men den overvejelse, jeg ikke havde gjort mig før jeg søgte ind på studiet, så så det kunne jeg måske godt lige have.

Ikke fordi det er sådan en dårlig ting, men det er bare ret tydeligt, at når man læser medicin, selvom det handler meget om kroppen, så er det med et fokus på at blive læge, så det tror jeg måske godt lige have villet videt eller have tænkt over først.

Ida: Er der noget andet, der har overrasket dig, efter du startede?

Mikaella: Nok hvor fedt studiemiljøet er på medicin. Altså der er alle de her for eksempel basisgrupper, som er sådan nogle interessegrupper, der- det kan være, at man er ekstra interesseret i pædiatri og så al medicin inden for børnesygdomme, for eksempel, så er der en basisgruppe inden for det. Eller det kan være, man er meget interesseret i knogler og gerne vil være knoglelæge, altså ortopædkirurg, så er der også en interessegruppe for det. Og det er virkelig fedt, at der også er alt det her ved siden af. Der er en helt vildt fed revy hvert år, og Klubben som er sådan vores studenterklub, der er der også gratis kaffe, og der er en masse dejlige frivillige, der holder det kørende.

Og det var jeg ret overrasket over også, at man faktisk godt kan få en følelse af en form for sammenhold selvom man er så stort et studie. Vi er jo sådan noget 300 mennesker per årgang, men nu når man ligesom er gået på fjerde semester, og så kan man alligevel sådan, man har jo set de fleste ansigter til forelæsninger og sådan. Det føles sådan meget sådan hjemligt på en eller anden måde, og det er jo lidt overrasket over, for jeg var jo er ret spændt på, om man vil have den her tilknytnings følelse til det, nu når det var så stort et sted. Men det synes jeg virkelig der er.

Ida: Og hvem er det, der så arrangerer de her interesser- eller basisgrupper?

Mikaella: Det er bare frivillige medicinstuderende, så det er bare nogle af mine medstuderende, der står for det.

Ida: Fedt. Er du selv engageret i noget af det?

Mikaella: Nej, det er jeg ikke. Det har jeg ikke tid til desværre, men jeg kommer da til diverse fester og sådan noget, og der er en masse foredrag tit, så der er en masse at give sig til i hvert fald. Men der er også noget ikke fagligt der for eksempel Panum Climber, så tager de ud og klatrer sammen, og jeg ved også, der er Panum Runners, hvor de tager ud og løber sammen, så der er sådan, der er sådan set en interessegruppe for alle.

Ida: Det lyder virkelig fedt. Det er vel også en af styrkerne ved er så et stort studie, at der så er nogen til at facilitere alt det her?

Mikaella: Ja altså det det er sådan- der er altid sådan en basis bazar i starten af hver semester hvor alle interessegrupper ligesom har en stand og så kan man ligesom komme og snakke med dem.

Ja, der er virkelig meget at give sig til, så man skal i hvert fald ikke frygte, at når jeg nu starter på medicinstudiet, og så skal jeg bare have hovedet nede i en bog resten- de næste seks år, fordi der er så-masser man også kan lave, så er studierelateret, men som er lidt mere hyggeligt i hvert fald.

Ida: Er der andre traditioner i har?

Mikaella: Den famøse 69 timers bar, som er sådan en fest, der forløber sig over 69 timer. Hvor man ligesom kan ansøge om at have en bar med forskellige temaer, og så er det ligesom bare en fest der varer i 69 timer. Ja, jeg har kun været til den en gang indtil videre, men det det er noget der skal opleves

i hvert fald. Og den strækker sig over 69 timer, så mon ikke man sådan ligesom kan finde et spot til at komme ind.

Ida: Mænd, den er også enormt populær, er den ikke det?

Mikaella: Den er så populær. Også fordi, der er ikke engang én bare, jeg tror der er fire barer på samme tid. Stor anbefaling herfra.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Har du et studiejob?

Mikaella: Det har jeg. Jeg arbejder som blodprøvetager om morgenen på Bispebjerg Hospital. Og så har jeg også job i en almen praksis, hvor jeg tager telefonen og visiterer, giver nogle vacciner og tager nogle flere blodprøver.

Ida: Hvordan finder du tid til at arbejde?

Mikaella: Ja, det er et godt spørgsmål, men det er der i hvert fald plads til, at man kan. Og det er i hvert fald de færreste, der ikke har et studiejob. Men skal heller ikke føle sig stresset til at have et. Men de fleste har et job og jeg tror dels fordi det skyldes, at det fedt at lige få nogle ekstra "monitos", men også fordi vi ligesom har en rigtig teoretisk bachelor, og vi ligesom ikke får noget patientkontakt udover det. Så mit job er faktisk det eneste sted, hvor jeg faktisk får noget patientkontakt. Og så er det også bare, det er rart at snuse til lidt forskelligt og lige lære lidt mere, når man er på arbejde.

Ida: Og hvad er det for nogle studiejobs folk typisk får?

Mikaella: Der er mange der har i en almen praksis, som jeg også har, og sidder og tager telefonen. Både sådan ligesom hos ens egen læge, men også sådan nogle speciallæger, for eksempel en øre- næse- halslæge.

Så er der også rigtig mange der er, det man kalder sådan en sygeplejeviker indenfor FADLs Vagtbureau, og FADL står for Foreningen af Danske Lægestuderende, som både er sådan en fagforening, men de har også et vagtbureau, hvor hospitalerne kan ringe og være sådan, "Vi har brug for en hjælpende hånd her" og så bliver man ligesom sendt derud. Og det er der også relativt mange, der har det.

Ida: Har du nogen ide om, hvad du kunne tænke dig at lave, når du er færdiguddannet?

Mikaella: Nej virkelig ikke, som i overhovedet ikke. Og jeg tror dels det skyldes, at jeg synes lidt, jeg bliver farvet af, det kursus jeg har lige nu, for så synes jeg "Ej det er også ret spændende". Jeg synes neuro er virkelig spændende, men nu har vi ligesom hjertet og hjertet også virkelig, virkelig spændende. Det bliver lidt spændende, om man ligesom finder sig til rette, men der er også mange andre karrieremuligheder ud over at være læge, og det synes jeg også måske man lige skal have sig for øje.

Jo, men det er ret tydeligt, at den her uddannelse er rettet efter, at vi skal være læger, men der er også en del, der får et job for eksempel i industrien. Men der er også en del forskere, som ligesom bliver tilbage på Panum og sidder og forsker der. Så der er rigtig mange andre karrieremuligheder også ud over at være læge.

Ida: Tænker du umiddelbart, du gerne vil være læge, eller er det mere forskervejen eller noget andet, der trækker?

Mikaella: Det kunne i hvert fald være fedt at både at være læge og være forsker, som jeg har det lige nu i hvert fald. Jeg synes virkelig forskningsdelen kan noget.

Ida: Har du nogensinde tvivlet på dit valg af studie?

Mikaella: Ja, virkelig meget, altså! Wow, jeg havde lige sådan her i sommerferien, altså "Ej skulle have læst noget andet". Og det tror jeg der er mange der gør, og det er også helt fint og at have det sådan. Nu i hvert fald blevet enig med mig selv om, at jeg synes det er ret nice, og nu vil jeg gerne blive ved, men.

Jeg synes også, at der skal også være plads til at være i tvivl og plads til at være sådan "Nu søger jeg lige ind på den her uddannelse, og hvis jeg finder ud af, at det ikke er mig, så er det også helt fair, og det er der ikke noget galt med." Så hvis man er i tvivl om det skal være det, så prøv at søge ind og tjekke det ud. Og hvis det ikke er det, så er det også helt fair skifte til noget andet. Så ja, selvfølgelig har jeg været i tvivl.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Her til sidst kunne jeg godt tænke mig at høre dig, om du har et godt hack til at være KU studerende?

Mikaella: Jeg synes, jeg har været for dårlig til at bruge byen. Og sådan lidt at glemme hvor mange fede ting, der ligesom er i København. Nu har jeg for eksempel købt abonnement til Det Kongelige Teater, fordi jeg var sådan, "Vent lidt, men vi bor jo det samme sted, som Danmarks nationalscene er", og der er så mange museer og sådan alle mulige ting, man sådan kan give sig til udover at studere, selvfølgelig.

Men om det synes jeg det- Det havde jeg ikke lige tænkt over de første stykke tid. Nu kommer også fra Jylland. Men det synes jeg virkelig, man skal embrace nu hvor vi ligesom studerer i København, så synes jeg, at man lige sådan skal huske, at man ligesom også bor i København, og der sker en masse fede ting i København.

Ida: Sådan. Tusind tak Mikaella fordi du vil fortælle om dit studieliv.

Mikaella: Det var så lidt.

[MUSIK]

Ida: Hvis du er blevet nysgerrig på medicin, kan du læse mere på studier.ku.dk. Du kan også mange flere studier på Instagram @kustudieliv.

Tak fordi du lytter med.